

men da Forskellen mellem Lønningsklasserne ikke er særlig stor, og Valget mellem dem træffes af Undervisningsministeren efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen, kan vi, om end med Beklagelse, tiltræde Forslaget ogsaa paa dette Punkt.

Hvad endelig selve Lønningssatserne angaar, er det klart, at de betyder et Fremskridt fra det nuværende, men jeg maa maaske i al Almindelighed sige, at jeg tror, vi ikke vurderer den pædagogiske Gerning tilstrækkeligt højt herhjemme. Det er mit Haab, at det foreliggende Lovforslag, naar det nu forhaabentlig inden altfor mange Dage bliver endelig Lov, maa bidrage til at drage dygtige og interesserede unge Mennesker til Lærergerningen, og at dette atter maa bidrage til, at den pædagogiske Virksomhed vokser i Anseelse og Paaskønnelse hos Befolkningen.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Oluf Jensen) beklagede, at Lærerne ikke kunde faa den Løn, som vilde tilkomme dem, naar dette Lovforslag blev til Lov, udbetalt før langt heni Efteraaret; saaledes forstod jeg ham. Dette er dog ikke Tilfældet. For Købstædernes Vedkommende skal Lønnen i hvert Fald udbetales af Kommunekasserne, og der er intet til Hinder for, naar der er Villie dertil fra Kommunens Side, straks at udbetale det fulde Beløb, en Lærer har Krav paa, ifald man lægger den laveste Lønningsklasse til Grund. Jeg vil haabe, at Kommunerne gerne vil vise, at de kan klare dette Spørgsmaal, og ikke lade det vente for længe med at udbetale disse Lønninger. Det samme kan ganske sikkert ske for Landets Vedkommende, saa jeg kan ikke indse, at der i Virkeligheden, naar der er Villie hertil fra Kommunernes Side, er sket stor Skade for Lærerne ved, at Loven først kommer nu. Naturligvis havde det været heldigere, om den kunde være vedtaget noget før, men nogen synderlig Skade behøver der ikke at være sket for Lærernes Vedkommende.

Da Lovforslaget skal i Udvalg, skal jeg ikke dvæle yderligere ved det, men tilsige mit Partis Støtte til, til Trods for, at Lovforslaget ikke helt tilfredsstiller os, at fremme det saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt, og jeg maa slutte mig til den foregaaende ærede Taler i det bestemte Haab, at Lovforslaget bliver vedtaget, inden Rigsdagssamlingen slutter.

**Vejstrup:** Jeg skal i meget ringe Omfang komme ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, men skal, idet jeg anbefaler Forslaget til hurtig og vel-

villig Behandling, nøjes med at fremsætte et Par almindelige Bemærkninger.

Jeg vil da straks sige, at det er jo rigtigt, som det ærede Medlem, der sidst talte, gjorde opmærksom paa, at dette Forslag fremtræder som et Resultat af Lønningskommissionens Arbejde og som en naturlig Konsekvens af hele den store Lønningsreforms Vedtagelse. Ingen er i Tvivl om, at det Forslag, vi her behandler, Landet over, imødeses med overordentlig stor Interesse — den synes egentlig ikke at deles af alle ærede Medlemmer af dette høje Ting. Jeg har personlig faaet den ene Henvendelse efter den anden med Forespørgsel om, hvor langt man var naaet med Lovforslaget om Lærerlønninger, om der ikke var Sandsynlighed for, at man snart naaede til Ende med disse Forhandlinger paa Rigsdagen, som for mange Lærere synes næsten endeløse. Jeg haaber, at naar den Spænding, der sikkert hersker i en stor Del Lærerklasser, nu snart udløses, idet Lovforslaget bliver gjort færdigt, maa den afløses af en virkelig Tilfredsstillelse indenfor de mange Hjem, der har længtes efter denne Reform. Det kan jo ikke nægtes, at en stor Del af dem, der hører til Lærerklassen, i de senere Aar har levet under meget vanskelige økonomiske Forhold. Jeg tror ikke, at Kommunerne, som har været underlig karrige med at betale Lærerne og Lærerinderne en anstændig Løn, har været det just af Hensyn til Pengene, men der er et Synspunkt, som stadig gøres gældende, naar der er Tale om Lærerlønninger: at man ikke under nogen Omstændighed ønsker, at Lærere eller Lærerinder skal have en Levofod, der betinger en højere social Stilling end den, som den Befolkning indtager, hvis Tjenere — eller Medarbejdere maa jeg maaske hellere sige — de er. Jeg tror, det er det, der i Almindelighed har gjort, at man ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa, at Lærere og Lærerinder har levet under tarvelige, for tarvelige, økonomiske Vilkaar. Jeg haaber dog, at naar dette Forslag er vedtaget, maa Forholdene være saadanne, at ingen kan paastaa, at Lærerstandens føler sig som en Overklasse. Jeg deler i og for sig den Opfattelse, at Lærerne bør dele Livsvilkaar med de Mennesker, de bor i Kommune med, men de har haft ganske uanstændige Lønninger. Jeg tør næsten sige, det er almindeligt, at en almindelig Gaardmand lønner sin Fodermester bedre, end f. Eks. en Andenlærer bliver lønnet. Det forekom-